

Bài Học 8

*18 Tháng 2 – 24 Tháng 2

Chăm Sóc Các Tạo Vật

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 1:25; 2 Phi-e-rơ 3:10-14; Sáng thế Ký 2:15; Nê-hê-mi 13:16-19; Hê-bơ-rơ 1:3; Thi thiên 100; Sáng thế Ký 1:26-28.*

Câu Gốc: “Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn” (Sáng thế Ký 2:15).

Tư Tưởng Quan Trọng: Cơ Đốc nhân nên đối xử thế nào với môi trường?

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta nên nghĩ gì về môi trường? Chúng ta biết trái đất ô nhiễm, sẽ tiếp tục bị ô nhiễm, và một ngày nào đó sẽ bị hủy diệt, bị đốt trong hồ lửa. “Song le, ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm. Bấy giờ các tầng trời sẽ có tiếng vang rầm mà qua đi, các thể chất bị đốt mà tiêu tán, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả” (2 Phi-e-rơ 3:10). Thêm vào lẽ thật này là mạng lệnh trong Kinh Thánh, “Chúng ta hãy làm nên loài người . . . đặng quản trị loài cá biển, loại chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất và khắp cả đất” (Sáng thế Ký 1:26). Vì thế, không lạ gì, nhiều khi chúng ta phải tranh đấu để đối phó với việc chúng ta làm ô nhiễm những nơi mà cá, chim, gia súc và thú vật đang sống.

Là quản gia của tất cả các sự ban cho của Đức Chúa Trời, chúng ta có trách nhiệm phải chăm sóc trái đất. Suy cho cùng, Đức Chúa Trời đã tạo nên trái đất và tuyên bố là “rất tốt.” Là những người có một sứ điệp đặc biệt về Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa (Khải huyền 14:6, 7), chúng ta nên có những điều quan trọng để nói về vấn đề chúng ta đối xử với các tạo vật của Chúa thế nào.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu Kinh Thánh nói gì về một số vấn đề này.

Phong Trào “Cứu Các Tôm Hùm”

Cách đây nhiều năm một chuyên viên về môi sinh vào một tiệm ăn hải sản. Trước mặt ông ta, trong một cái hồ lớn, là sáu con tôm hùm từ Maine, có lẽ sẽ chết trước khi tiệm đóng cửa tối hôm đó. Khách hàng sẽ lựa con nào họ muốn ăn. Chẳng bao lâu, mỗi con tôm hùm sẽ nằm trên đĩa của ai đó ngay bên cạnh một củ khoai bao phủ nước sốt phó-mát.

Với một bao, nhà chuyên gia bước nhẹ nhàng, với tay vào trong hồ, chụp được con tôm hùm đầu tiên, liệng vào trong bao, rồi chạy. Sau đó, ông ta bỏ con tôm hùm vào trong một cái hồ trên xe, và lái tới bờ biển. Ở đó, một máy bay trực thăng đưa ông ra đại dương, và ông thả con tôm hùm về với nước.

Ông ta không phải người duy nhất. Bạn có thể lên trang mạng có tên, “Lobster Liberation” (Giải phóng cho tôm hùm), ở đó nói về sự giải cứu tôm hùm khỏi bị loài người ăn thịt. Trang mạng đó có một phần gọi là “Những Chỉ dẫn để Phóng thích Tôm hùm,” cho bạn biết phải làm gì sau khi giải cứu tôm hùm từ nhà hàng.

Một lần khác, một nữ tài tử Mỹ dành cả một chương trình của cô trên TV để nói về việc ăn cắp tôm hùm từ các tiệm ăn và trả tự do cho chúng ngoài biển cả.

Quan tâm về môi trường là một việc. Nhưng ăn cắp một con tôm hùm từ tiệm ăn và chuyên chở bằng máy bay trực thăng, để trả nó lại biển cả dường như là đi quá trớn.

Tất cả những điều đó dẫn đến câu hỏi: làm thế nào Cơ Đốc nhân, đặc biệt tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chăm sóc môi sinh? Suy cho cùng, Đức Chúa Giê-su sắp tái lâm. Và tất cả sứ điệp của chúng ta đặt trên tư tưởng là thế giới sắp đến ngày tận thế. Và chúng ta biết trái đất rất ô nhiễm và sẽ không tồn tại vĩnh viễn. Vậy, chúng ta cảm thấy nên quan tâm thế nào về trái đất?

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:10-14; Ê-sai 51:6; 65:17; và Khải huyền 21:1. Kinh Thánh dạy rõ ràng thế nào trong những câu này về số phận cuối cùng của trái đất? Sự dạy dỗ này ảnh hưởng thế nào cách chúng ta cảm nhận về môi trường? Hay sự dạy dỗ đó không ảnh hưởng chi cả?

Kinh Thánh dạy rõ ràng. Thế giới này, trái đất này, sẽ không tồn tại mãi, nhưng sẽ bị Đức Chúa Trời hủy diệt. Ngài đã hứa sẽ làm lại, sẽ tái tạo, và sẽ tạo nên “trời mới và đất mới.” Đó không phải là lý do để bào chữa cho sự lạm dụng môi trường. Nhưng chúng ta nên cẩn thận không làm trái đất hay môi trường thành chủa của mình. Chúng ta có thể chê cười những người làm quá trớn. Nhưng chúng ta cũng cần thận trọng chính chúng ta không bị mắc vào sự làm quá nhiều.

Tuyên Ngôn Về Sự Chăm Sóc Các Tạo Vật

Tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm nghĩ gì về vấn đề môi sinh? Chúng ta có thể tham gia thế nào và vẫn giữ được sự quân bình? Dưới đây là lời tuyên bố chính thức được các nhà lãnh đạo của giáo hội biểu quyết vào năm 1995.

“Tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm tin rằng loài người được tạo nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Vì thế họ đại diện Đức Chúa Trời như là người quản gia của Ngài, săn sóc môi trường thiên nhiên một cách trung thành và hiệu quả.

“Thật không may, các quản gia yếu kém đã đem lại những mưu mô bất chính và tham lam. Ngày càng nhiều người tham gia vào việc hủy diệt những tài nguyên của trái đất. Kết quả là sự đau khổ lan tràn, nạn đói về môi trường, và thời tiết thay đổi bất lợi. Trong khi sự nghiên cứu khoa học cần tiếp tục, ozôn đang biến mất, các rừng rậm của Mỹ tiêu tan, những loại khí độc hại và đủ mọi loại ô nhiễm đang đe dọa sự quân bình của trái đất.

“Những nạn đề này phần lớn là do sự ích kỷ và tham lam của con người để thu được càng ngày càng nhiều ‘các điều tốt’ cho đời sống qua sự hủy diệt những tài nguyên thiên nhiên. Sự khủng hoảng này gây ra do con người từ chối thực hành sự quản trị tốt, khôn ngoan và trung thành cho các tạo vật của Đức Chúa Trời.

“Người Cơ Đốc Phục Lâm hỗ trợ một cách sống giản dị, lành mạnh, và tránh lạm dụng và phạm những tài nguyên thiên nhiên. Chúng ta kêu gọi sự dùng cách khôn ngoan tài nguyên của thế giới và tôn trọng sự sống được tạo nên.” – Phỏng trích Adventist Administrative Committee (ADCOM), phát hành tại buổi họp của Toàn Cầu Tổng Hội ở Utrecht, Hòa Lan, 29 tháng 6 – 8 tháng 7, 1995.

Sáng thế Ký 1:1, 26; 9:7; Thi thiên 24:1; Thi thiên 100; Gia-cơ 5:1, 2, 4, 5; và Hê-bơ-rơ 1:3 giúp chúng ta hiểu lý do đằng sau lời tuyên ngôn của giáo hội như thế nào?

Là Cơ Đốc nhân tin tưởng rằng thế giới này và các điều tốt trong đó là những món quà từ Đức Chúa Trời, chúng ta nên là những người lãnh đạo trong việc chăm sóc thế giới. Nếu bạn tin rằng trái đất hiện diện chỉ do sự may rủi, bạn có thể có lý do để dùng trái đất cho lợi riêng. Nhưng, chúng ta hiểu rằng thế giới này được Đức Chúa Trời tạo nên và nuôi dưỡng. Vậy, chúng ta cần làm những quản gia có trách nhiệm của trái đất.

Sự ích kỷ của bạn có thể ảnh hưởng cách bạn đối xử với môi trường thế nào? Có điều gì sai với thái độ, “Ồ, tôi chỉ là một người, vì vậy tôi làm gì tại sao lại là vấn đề?”

Chăm Sóc Các Tạo Vật

Chăm sóc môi trường thì không được thảo luận cách rõ ràng trong Kinh Thánh. Nhưng có nhiều đề tài Kinh Thánh không thảo luận rõ ràng. Điều Kinh Thánh làm, và làm đi làm lại, là cho chúng ta những nguyên tắc để dùng trong mọi phương diện của đời sống. Điều này gồm có cả môi trường.

Bằng những cách nào, các nguyên tắc của Ma-thi-ơ 22:37-40 ảnh hưởng thái độ đối với môi trường? (Điều này đặc biệt đúng khi dùng sai môi trường có thể có những hậu quả độc hại trên con người.)

Lúc đầu trong Kinh Thánh, chúng ta có một thí dụ về bốn phạm loài người làm quản gia cho những gì Đức Chúa Trời ban cho A-đam trên đất.

Sáng thế Ký 2:15 nói, “Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn.” Bằng những cách nào mà điều này chứng tỏ loài người phải chăm sóc trái đất thế nào?

Xin lưu ý sự tương giao ở đây. Đức Chúa Trời tạo môi trường tuyệt đẹp này cho con người. Ngài ban cho con người như một món quà. Nhưng để ý A-đam phải làm gì với vườn đó. Ông phải trông và giữ vườn. Chữ “giữ” đến từ căn ngữ tiếng Hê-bơ-rơ *smr*, nghĩa là “chăm sóc,” “giữ gìn,” hay “bảo vệ.” Vì thế, ngay từ khi bắt đầu, trước khi sa ngã, A-đam được gọi là quản gia của môi trường trong Vườn Ê-đen. Đức Chúa Trời không nói ông phải lạm dụng vườn, dùng vườn cho sự ích kỷ riêng, hay lấy ra hết những gì ông có thể làm được. Thay vào đó, Đức Chúa Trời truyền A-đam phải làm và giữ vườn.

Chúng ta có lý do nào để tin rằng nguyên tắc này đã thay đổi? Nếu đây là điều A-đam được truyền phải làm trong một thế giới trước khi có tội lỗi, thì sự quản trị trung thành cho thế giới sau khi đã bị hư hoại bởi tội lỗi có phải còn quan trọng hơn biết bao?

Bạn thận trọng thế nào về môi trường chung quanh mình? Bạn thật sự quan tâm đến môi trường này bao nhiêu? Môi trường này quan trọng hay không quan trọng thế nào đối với bạn? Hãy đem câu trả lời đến lớp học.

Ngày Sa-bát Và Môi Trường

“Con mắt loài người chẳng hề chán, cũng như Âm phủ và Vực sâu không hề đầy vậy” (Châm ngôn 27:20). Lẽ thật của câu này ảnh hưởng trực tiếp đến vấn đề chăm sóc tạo vật và sự nguy hiểm và sự lạm dụng của chúng ta gây ra cho môi trường thế nào?

Như lời tuyên ngôn từ các nhà lãnh đạo của giáo hội (bài học hôm thứ Hai) nói, một phần của lý do cho nạn đói trong môi trường chúng ta ngày nay liên quan tới “sự ích kỷ và tham lam của con người.” Nói cách khác, người ta chỉ muốn thêm nữa, thêm nữa, và chỉ có một chỗ họ có thể lấy được là từ trái đất. Dùng các tài nguyên thiên nhiên thì không phải là một nạn đói. Thay vào đó, nạn đói là đối với một số người, dù họ có lấy nhiều bao nhiêu cũng không bao giờ đủ. Khi nào là lần chót bạn nghe về người nào đó, dù họ giàu có thế nào, nói là họ có đủ tiền rồi? Giữa những điều này, chúng ta vẫn còn có món quà của Đức Chúa Trời về ngày Sa-bát.

Hãy đọc những câu về ngày Sa-bát: Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11 và Nê-hê-mi 13:16-19. Chúng ta có lẽ nghĩ về họ trong những cách khác. Nhưng nghĩ về sự giữ ngày Sa-bát giúp chúng ta thế nào về việc chăm sóc các tạo vật bởi lệnh truyền chúng ta nghỉ làm việc, nghỉ không cố gắng làm tiền và làm thương mại. Bằng cách này, sự giữ ngày Sa-bát ảnh hưởng tốt trên môi trường thế nào?

Chắc chắn, ngày Sa-bát là giúp chúng ta nhớ rằng Đức Chúa Trời tạo nên thế gian. Điều này khiến chúng ta nhớ phải đối xử thế nào với trái đất. Do sự giữ ngày Sa-bát, chúng ta có sự nhắc nhở hùng hồn hằng tuần là đời sống không phải chỉ lo kiếm tiền và chúng ta không làm những việc có thể gây thiệt hại cho trái đất.

Sự giữ ngày Sa-bát giúp bạn thế nào để chiến thắng sự tham lam và sự ham muốn có thêm nữa? Tiền bạc có thường cám dỗ bạn vi phạm ngày Sa-bát chăng?

Sự Quản Trị Của Chúng Ta Trên Thế Giới

Trong Sáng thế Ký 1:26, 28, chúng ta được dạy dỗ ngay từ đầu về việc phải hành động thế nào đối với thế giới được tạo dựng. Hãy cẩn thận và cầu nguyện khi đọc những câu này vì các câu đó có liên quan tới việc chăm sóc các tạo vật và môi trường. Sau đó trả lời các câu hỏi sau đây:

1. Chúng ta hoàn toàn quản trị trái đất thế nào?

2. Phải làm việc và quản trị tất cả trái đất nghĩa là gì? Tại sao không có gì trong những câu này cho phép chúng ta lạm dụng và làm ô nhiễm các tạo vật?

3. Sáng thế Ký 1:28 truyền loài người hãy “làm cho đầy dẫy đất.” Tiếng Hê-bơ-rơ ở đây “thêm nhiều” nghĩa là “làm cho đầy dẫy đất.” Ý nghĩa này có thể giúp chúng ta hiểu trái đất nên được đối đãi thế nào?

Chắc chắn loài người phải quản trị trái đất dưới quyền phép và sự hướng dẫn của Chúa. Chúng ta cũng cần nhớ rằng những câu này được ban cho trong thế giới trước khi Sa ngã. Đây là một thế giới không tội lỗi, chết chóc, và đau khổ. Vậy, những câu này dạy rằng “làm cho đất phục tùng” không có nghĩa là hết sức lạm dụng trái đất. Vì những điều này chắc chắn không xảy ra trong một thế giới trước khi có tội lỗi. Chữ phục tùng dù có nghĩa gì đi nữa, cũng không có nghĩa là hủy hoại thế giới đó.

Dĩ nhiên, có nhiều sự thay đổi từ thời đó: sự Sa ngã, trận Đại Hồng Thủy, sự rửa sả (Sáng thế Ký 3:17-19), và sự suy đồi do tội lỗi gây ra. Nhưng chúng ta có thể khó tìm thấy những câu này cho phép lạm dụng và hủy diệt trái đất. Có điều chúng ta học được từ các câu này là chúng ta, những quản gia của thế giới, có trách nhiệm phải chăm sóc trái đất mà Đức Chúa Trời đã tạo nên. Và Đức Chúa Trời phán rằng điều đó là “rất tốt.”

Thứ Sáu *24 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Ban đầu, Đức Chúa Trời được tỏ bày trong tất cả các công việc sáng tạo. Đó là Đấng Christ đã giương các tầng trời. Ngài đặt nền cho đất. Tay Ngài treo địa cầu trên khoảng không, và tạo những bông hoa ngoài đồng ruộng. ‘Ngài dùng quyền năng làm cho núi vững chắc’ (Thi thiên 65:6). ‘Biển thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã làm nó’ (Thi thiên 95:5). Đó là Đức Chúa Giê-su đã làm đầy đầy trái đất với nét đẹp đẽ, và không khí với điệu nhạc du dương. Và trên tất cả mọi tạo vật trên đất, không khí và bầu trời, Ngài viết sứ điệp về tình yêu thương của Đức Chúa Cha.

“Bây giờ tội lỗi đã làm hư hoại công việc hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Nhưng những chữ Ngài viết vẫn còn đó. Ngay cả bây giờ, tất cả các tạo vật rao truyền sự vinh hiển của quyền phép Ngài. Không có gì, trừ lòng ích kỷ của con người, sống cho chính mình. Không có con chim nào bay trong không gian, không con vật nào di chuyển trên đất, mà không giúp ích cho đời sống khác. Không có một lá rừng nào, hay một ngọn cỏ thấp hèn nào, mà không đem lại sự ích lợi cho sự sống khác. Mỗi cây, hay bụi rậm và lá xanh đều ban sự sống và nếu không có sự ban phát ấy thì loài người và thú vật không thể sống. Con người và thú vật, đến phiên mình, đem lại sự hỗ trợ cho sự sống của cây, bụi rậm và lá. Bông hoa tỏa hương thơm ngọt ngào và khoe vẻ mỹ miều để ban phước cho thế gian. Mặt trời ban sự sáng để đem lại niềm vui cho thế giới. Đại dương phân phát cho các suối và nguồn, lại nhận từ các dòng sông nhỏ khắp nơi, nhưng nhận lãnh để rồi ban phát. Sương mù từ đất bốc lên và rơi xuống thành mưa rào để tưới đất, khiến bông hoa đâm chồi, nảy lộc.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 20, 21.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Bạn trả lời thế nào cho người nói, “Đức Chúa Giê-su sắp trở lại, vậy tại sao tôi phải quan tâm đến môi trường?”
- 2 Làm thế nào chúng ta, là Cơ Đốc nhân, giữ được sự quân bình đúng trong sự hiểu biết để chăm sóc môi trường nhưng đồng thời không đi quá trớn? Tại sao điều quan trọng là chúng ta không bị vướng mắc vào những nhóm chính trị môi trường?
- 3 Hãy nghiên cứu về làm thế nào ăn chay có thể tốt cho môi trường hơn là ăn thịt. Hãy thảo luận sự tìm thấy của bạn với lớp học.

TÓM LƯỢC: Chắc chắn là thế giới sẽ đến ngày tận thế. Thế giới không tồn tại mãi mãi. Đúng, Đức Chúa Giê-su sắp trở lại. Tất cả các điều đó đều đúng, nhưng không có gì trong những lẽ thật này cho chúng ta quyền để lạm dụng trái đất. Nếu có điều chi, là Cơ Đốc nhân, chúng ta nên cố gắng chăm sóc thế giới mà Đức Chúa Trời chúng ta đã tạo nên cho chúng ta.